

Sygn. akt **XI Ka 328/20**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Dorota Dobrzańska (spr.)

Sędziowie: Włodzimierz Śpiewła

Katarzyna Żmigrodzka

Protokolant Wioleta Zawadzka

przy udziale Prokuratora Ewy Ladwiniec

po rozpoznaniu dnia 4 sierpnia 2020 roku

sprawy J. S. s. J. i E. z domu K., urodzonego (...) w J.

oskarżonego z art. 280 § 1 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 23 grudnia 2019 roku sygn. akt II K 508/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że kwotę należną r. pr. M. C. za obronę z urzędu ustala na 1 343, 16 (tysiąc trzysta czterdzieści trzy i 16/100) zł;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. M. C. Kancelaria (...) w B. 516, 60 (pięćset szesnaście 60/100) zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Włodzimierz Śpiewła Dorota Dobrzańska Katarzyna Żmigrodzka

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 328/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 23 grudnia 2019 roku wydany w sprawie II K 508/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	J. S.	Dokonanie rozboju na osobie R. R. (1),	zeznania R. R. (1) złożone w sprawie II K 934/13	k. -175v175
2.1.1.2.	J. S.	Fakt uprzedniej karalności oskarżonego	dane z K.	k. 818-820
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	kserokopia zeznania R. R. (1) złożone w sprawie II K 934/13	Zeznania są logiczne, korespondują z zeznaniami złożonymi w postępowaniu przygotowawczym w sprawie IX Ka 328/20. Wzajemnie się uzupełniają. Sąd obdarzył je walorem wiarygodności.
2.1.1.2	dane z K.	Pochodzi od stosownego podmiotu, brak podstaw do ich zakwestionowania.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Obraza przepisów postępowania mająca wpływ na teść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. art. 410 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Każdy z postawionych przez obrońcę zarzutów okazał się być bezzasadny i to w stopniu oczywistym. Wynikające z art. 7 k.p.k. prawo swobodnej oceny dowodów jest jedną z najistotniejszych prerogatyw sądu orzekającego. Zarzut obrazy tego przepisu może być skuteczny jedynie wówczas, gdy sąd oceniając dowody naruszy zasady logicznego rozumowania, bądź nie uwzględni przy ich ocenie wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Obrońca nie przedstawił argumentów, które mogłyby skutecznie podważyć tok rozumowania Sądu I instancji.

Zeznania R. R. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym Sąd Rejonowy poddał wnikliwej ocenie, o czym przekonują pisemne motywy wyroku. Sąd I instancji prawidłowo przyjął oceniając zeznania pokrzywdzonego, iż oskarżony wraz z inną ustaloną osobą dokonał rozboju na osobie R. R. (1). Nie sposób dostrzec, by relacja pokrzywdzonego zmierzała do wykreowania wymyślanego stanu faktycznego. Za uznaniem, iż zeznania przez niego złożone są wiarygodne świadczy całość przedstawionych przez niego okoliczności, w jakich doszło do zdarzenia. Jego zeznania były konsekwentne i stanowcze.

Wbrew zarzutom apelującego, nie sposób Sądowi Rejonowemu zarzucić dokonanie jednostronnej i nieobiektywnej oceny materiału dowodowego, przy jednoczesnym odmówieniu wiary wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego, w których nie przyznał się do winy. Dla skuteczności skargi opartej za zarzucie wadliwej oceny dowodów konieczne jest wykazanie dowolności ocen Sądu I instancji.

O wadliwej ocenie dowodów może być mowa w przypadku dokonania selektywnej oceny dowodów, zignorowania wskazań wiedzy lub życiowego doświadczenia przy ich ocenie, braku pogłębionej analizy materiału dowodnego, czy dopuszczeniu się poważnych błędów w zakresie logicznego rozumowania. Obrońca zarzuca, że zeznania pokrzywdzonego błędnie uznane zostały przez Sąd pierwszej instancji za spójne logiczne i konsekwentne. Podnosi także, że bezzasadnie Sąd I instancji odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego. Taka argumentacja w konfrontacji ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, poddanym analizie Sądu Rejonowego, a następnie Sądu Okręgowego w toku kontroli odwoławczej, nie może się jednak ostać.

Rozbieżności, na jakie zdaje się wskazywać skarżący w uzasadnieniu złożonej apelacji nie były tak doniosłe, jak na to wskazuje obrońca. Rzecz w tym, iż kolejno składane zeznania pokrzywdzonego w swym zasadniczym nurcie dotyczącym osób atakujących oraz jednoczesności ataku na mienie oraz zdrowie w/w pozostały niezmiennie. R. R. w miarę upływu czasu operował coraz mniejszą ilością szczegółów, w tym co do ilości zabranych mu pieniędzy, co zaznaczał w trakcie przesłuchań, a co jest naturalnym procesem. Także różnice co do ilości ciosów w sytuacji, kiedy był atakowany przez 2 osoby, należy tłumaczyć dynamiką zajścia i lękiem o własne bezpieczeństwo.

Nie można zgodzić się również z tezą obrońcy, jakoby Sąd I instancji bezzasadnie odmówił

wiarygodności wyjaśnieniom J. S.. Podkreślić przede wszystkim należy, iż relacje pokrzywdzonego nie były jedynymi dowodami świadczącymi o popełnieniu rozboju przez oskarżonego. Również inne, chociaż pośrednio, ale potwierdzały tę część zeznań R. R. (1), w których wskazywał na sprawstwo J. S.. Przypomnieć zwłaszcza należy, iż zaraz po zdarzeniu pokrzywdzony opowiedział o napaści swojemu koledze R. S., wskazując na doznane obrażenia i ilość zabranych pieniędzy. Oceniane we wzajemnym powiązaniu dowody w postaci zeznań pokrzywdzonego oraz pozostałych świadków, uprawniały Sąd I instancji do takich ustaleń, jak poczynione w zaskarżonym wyroku.

Prawem osoby oskarżonej jest odmowa złożenia wyjaśnień lub składanie wyjaśnień, które nie odpowiadają prawdzie – realizując w ten sposób linię obrony. Obowiązkiem Sądu zaś jest dążenie do ustalenia prawdy obiektywnej poprzez przeprowadzanie szeregu dowodów, których wiarygodność jest weryfikowana. Apelacja oskarżonego w gruncie rzeczy sprowadza się do ponawiania słów o niewinności oskarżonego, które mają stanowić przeciwwagę dla ciężaru dowodów, na których oparł się Sąd, ferując niekorzystny dla niego wyrok. Oskarżony twierdził w toku całego postępowania, że nie jest sprawcą przestępstwa jemu przypisanego, ale czynił to wbrew obiektywnym dowodom ocenionym prawidłowo przez Sąd.

Jeśli chodzi natomiast o zarzut dotyczący braku bezpośredniego przesłuchania pokrzywdzonego i oparcie się na dowodach pośrednich przez Sąd Rejonowy, to wskazać należy, iż zostały wyczerpane

wszystkie możliwości procesowe zmierzające do usunięcia przeszkody uniemożliwiającej stawienie świadka. Sąd czynił starania by przesłuchać go bezpośrednio, lecz nie dały one pożądanego rezultatu. Wobec tego Sąd Rejonowy był uprawniony na podstawie art. 391 § 1 k.p.k. do zaniechania kolejnego wzywania świadka R. R. (1) i odczytania jego zeznań złożonych podczas postępowania przygotowawczego. W ocenie Sądu Odwoławczego przeszkoda dla uzyskania osobistych zeznań świadka była realna, trwale istniejąca, rzeczywiście uniemożliwiająca przybycie świadka na rozprawę i przesłuchanie przed sądem. Dlatego też po spełnieniu tych przesłanek możliwe było odczytanie zeznań świadka bez zgody obrońcy oskarżonego. Wskazać należy, iż odczytane zeznania świadka złożone w postępowaniu przygotowawczym mają w procesie status pełnoprawnego dowodu, nie gorszego od innych, choć niewątpliwie trudnego w ocenie z powodu niemożności rozwinięcia informacji o dowodzie w bezpośrednim przesłuchaniu, obserwacji zachowań świadka, a także w relacji do stron i ich pytań (pod. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 5 września 2018 r. II AKa 142/18).

Zarzuty co do oceny zeznań R. S. są drugorzędnej natury. Świadek ten relacjonował wygląd pokrzywdzonego i jego relację, zatem nie dotyczyło go to bezpośrednio. Różnice w opisie wyglądu kolegi w żaden sposób nie mogą świadczyć o niewiarygodności świadka, a tylko o tym, że nie była to dla niego istotna kwestia i nie przywiązywał należytej

wagi do precyzji w opisie. Zresztą widoczna jest tendencja do mylenia szczegółów w miarę upływu czasu, stąd zeznania złożone najwcześniej zapewne najbardziej odzwierciedlały rzeczywistość. Sąd Rejonowy nie pochylił się z należytą starannością nad oceną zeznań, by wskazać, które są dla niego podstawą ustaleń faktycznych, niemniej jednak zważywszy na zakres czynu przypisanego, kiedy konkretne obrażenia nie są objęte odrębną kwalifikacją prawną, a do istoty rozboju włączono sposób działania poprzez pobicie, kwestia skutków, jakie dotknęły pokrzywdzonego R. pozostaje bez wpływu na treść wyroku.

Również nie do zaakceptowania jest zarzut, jakoby błędem było pominięcie dowodu z zeznań tak T. O., jak i W. W.. T. O. zeznał, iż wszystko z tego zdarzenia było zanotowane w notatce służbowej. W notatce jest natomiast zapis dotyczący obrażeń pokrzywdzonego i jakiego rodzaju ciosy zadawali napastnicy. Niczego w ocenie nowego nie wniosłyby zeznania T. O..

Jeśli chodzi natomiast o świadka W. W. to przypomnieć należy, iż wzywany świadek nie stawił się na wyznaczone terminy rozprawy, natomiast w na rozprawie w dniu 19 lutego 2018 roku (k. 665) oskarżony oraz jego obrońca cofnęli wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka W. W., wobec czego Sąd Rejonowy pominął dowód z zeznań wymienionego świadka. Cofnięcie wniosku nie było wprawdzie wiążące dla Sądu, jednakże brak determinacji po stronie wnioskodawcy w przeprowadzeniu

tego dowodu świadczy, że nie byłby on istotny.		
Wniosek		
-zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek o uniewinnienie oskarżonego jest niezasadny w świetle dowodów świadczących o jego winie, prawidłowo ocenionych przez sąd Rejonowy. Nietrafny jest również wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z uwagi na brak przesłanek z art. 437 § 2 kpk.		
3.2.	Błąd w ustaleniach faktycznych, poprzez ustalenie , że oskarżony dopuścił się przestępstwa, co oparte zostało na nieprawidłowej oraz wybiórczej ocenie materiału dowodowego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Ustalenia faktyczne są prawidłowe, oparte na materiale dowodowym wskazanym przez Sąd Rejonowy, wina oskarżonego J. S. w zakresie przypisanego mu czynu nie budzi wątpliwości, zaś jego kwalifikacja prawna jest prawidłowa.		
Wniosek		

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek o uniewinnienie oskarżonego jest niezasadny w świetle dowodów świadczących o jego winie, prawidłowo ocenionych przez Sąd Rejonowy. Nietrafny jest również wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z uwagi na brak przesłanek z art. 437 § 2 kpk.		
3.3.	Naruszenie § 17 ust. 1 pkt 3 w zw. z § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.10.2016 r.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Rejonowy dokonał błędnych ustaleń w zakresie ilości rozpraw sądowych, w których uczestniczyła r.pr. M. C.		
Wniosek		
Zmiana wyroku w zakresie wysokości zasądzzonego wynagrodzenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

<p>Obrońcy sprawującemu obronę z urzędu dla oskarżonego J. S. należało przyznać wynagrodzenie według stawki wynikającej z § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 w zw. z art. § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U.2016.1715). Obrońca była obecna na 9 terminach rozpraw. Dlatego też kwotę 420 złotych należało powiększyć o 20 % za każdy kolejny termin /420+ (84x8) = 1092/ a następnie kwotę tę należało podwyższyć o kwotę podatku od towarów i usług wynoszącą 23 % wskazanej kwoty. Łącznie wynagrodzenie jakie należało przyznać obrońcy M. C. to kwota 1343,16 złotych.</p>	
--	--

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zmiana wyroku dotyczyła wysokości zasądzanego wynagrodzenia dla obrońcy sprawującego obronę dla oskarżonego z urzędu. W pozostałym zakresie wyrok utrzymany w mocy.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Należało prawidłowo ustalić kwotę wynagrodzenia należną r.pr. M. C.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II. III.	<p>W pozostałym zakresie wyrok utrzymany w mocy.</p> <p>Na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. M. C. kwotę 516, 60 złotych, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym z urzędu</p>	
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV.	<p>Na mocy art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa.</p>	

7. PODPIS	
Włodzimierz Śpiewła Dorota Dobrzańska Katarzyna Żmigrodzka	

Załącznik do XI Karta 328/20 1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skazanie		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------